

at vi Andre, som maaskee ikke følge med Videnskaben, skulle rette os efter Videnskabens vœibliffelige Standpunkt: det er kun denne Tvang, Talen er om. — Det har været mig en særdeles Fornøielse at høre her bragt paa Bane, hvorledes den Commission gik frem, der først havde med denne Sag at gjøre. Det er tilviise sandt, at det fortjener den høieste Paaaffjønelse, som ogsaa den ærede femte Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Ørsted) fremhævede, at den gik langsomt frem og tvivlede. Man vil føle det dybere, jo mere man kjender den Tid og veed, at der umiskjendeligen var en Svimmel, som greb en Deel af de mere Dplyste for denne Sag. Men destomere maa jeg beklage, at denne Commission, som det gaaer alle menneskelige Commissioner, formodentlig for længe siden er opløst, og at maaskee for en stor Deel dens Medlemmer ere borte. Thi den har dog aabenbart ikke gaaet langsomt nok tilværks, da den ellers vilde være kommen til at erfare og mærke, hvad vi for mange Aar siden have mærket, at Vaccinationen ikke var ubetinget sikrende; og saa vilde den, der saa forsigtigt fraraadede den uindskrænkede Monark at anvende Tvang i dette Anliggende, nu ubetinget staae paa vor Side her, og vi vilde have en medicinal Autoritet for os, den Autoritet nemlig, som sagde: det er ikke værdt at bruge Tvang, skjøndt vi Aar for Aar overbevise os mere og mere om, hvor fortræffelig denne Indretning er. Jeg tillader mig derfor at stemme med denne Autoritet; maatte jeg kun opleve den Dag, da man atter i Danmark vilde sige: det er ikke værdt at anvende Tvang i slige Forhold, skjøndt vi — det uhyre Fleertal — glædeligt erfare Dag for Dag, at Vaccinationen er gavnlig!

Krabbe: Den ærede Forslagsstiller, som ikke oftere er berettiget til at tage Ordet, har anmodet mig om, paa hans Vegne at fremhæve, at den vaskende Mand, der, som den ærede Landstingsmand for Odense (S. Sørensens) bemærkede, udtalte sig i den i sin Tid nedsatte Commissions Mening om Vaccinationen, ogsaa gaaer igjennem alle de senere Bestemmelser om Vaccinationen og navnlig igjennem Bestemmelsen i Frd. af 1835 om Revaccinationen. Ligeledes har min ærede Nabo

(Mau), som ogsaa oftere har havt Ordet, anmodet mig om at gjøre Thinget opmærksom paa, at han har havt en Confirmand, som ikke var bleven vaccineret og derfor ikke kunde fremstaae Lægeattest derfor, at der paa Grund heraf, for at han kunde blive confirmeret, blev ansøgt om, at dette maatte tillades, uden at hun kunde fremstaae Attest for at være vaccineret, og at det ogsaa blev tilladt, dog med den udtrykkelige Betingelse, at Vaccinationen atter skulde forsøges, hvilket ogsaa skete, uden at den desuagtet slog an; denne Confirmand er saaledes ikke vaccineret, men Dispensation er saaledes dog givet.

Ørsted: Jeg skal dog tillade mig at bemærke, at dette kan man paa ingen Maade falde Dispensation.

Thalbitzer: Det forekommer mig, at under denne Sags Behandling idag er der fremkommet meget stærke Grunde for, at vi ikke endnu bør forlade denne Sags Behandling; hvad Anskuelse, vi nu engang kunne have om den, saa bør vi dog alle være enige om at lade Sagen gaae til videre Behandling, at navnlig et Udvalg kan blive nedsat. Saaledes har den ærede Forslagsstiller stærkt udtalt, at Mange i hans Egn og af hans Befjendtskab frygtede for at bringe deres Børn til Lægen, naar de skulde vaccineres; en anden æret Landstingsmand, den 7de for 6te Valgkreds (Mau) har derimod udtalt, at man i hans Egn ikke frygtede derfor, og at man med Fornøielse gik hen med sine Børn, naar de skulde vaccineres, og at der saaledes ikke er nogen Modstand mod Vaccinationen. Det er altsaa to modsatte Anskuelser, og begge yttrede af tvende ærede Landstingsmænd, som ønske Sagen fremmet. Ligeledes har den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Blehingberg), som er Modstander af Sagen, udtalt, at han paa det Standpunkt, Sagen stod, kunde ønske, at det var muligt, at der i enkelte Tilfælde kunde gives Dispensation eller Fritagelse for at blive vaccineret, men jeg finder, at alle disse forskjellige Meninger, naar endogsaa Modstanderne af Sagen ønske, at der gjøres Noget i denne Retning, maae foraarsage, at vi maae komme til det Resultat, at ønske Sagen fremmet. Naar et Udvalg blev nedsat, var det jo muligt, at der ved